

گروه شیمی کاربردی

درس گسترش شیمی از آزمایشگاه تا صنعت

(دوره کارشناسی ارشد)

دکتر عبدالرضا میرمحسنی

استاد گروه شیمی کاربردی

دانشکده شیمی

دانشگاه تبریز

بهار ۱۳۸۸

فهرست مطالب

عنوان

صفحه

۱- فصل اول: مقدمه و مفاهیم

اولیه ۱

۱-۱- فناوری و مفاهیم

آن ۱

۱-۱-۱- تعریف فناوری (Technology) از دیدگاه های

مختلف ۱

۱-۱-۲- انتقال

فناوری ۶

۱-۱-۳- ارزیابی فناوری ۸

۱-۲- ارزش گذاری فناوری ۹

۱-۲-۱- روش های ارزش گذاری فناوری ۹

۱-۲-۱-۱- مسائل روش شناسی در ارزش

گذاری ۱۰

۱-۲-۱-۲- اطلاعات لازم برای ارزش

گذاری ۱۰

۱-۳- فن بازار (Techno Market)

(..... ۱۱

۱-۳-۱- تعریف فن بازار ۱۱

۱-۳-۲- ملزومات فن بازار ۱۲

۱۳نقش فن بازارها
۱۸ فصل دوم: تجاری سازی
۱۸۱-۲-تعاریف و اصول تجاری سازی
۱۸۲-۲-انتخاب مسیر تجاری سازی
۱۹۳-۲-مزایای تجاری سازی
۱۹۴-۲-تعاریف مفاهیم مهم در رابطه با تجاری سازی
۲۰۵-۲-ارتباط صنعت با دانشگاه و نقش محوری آن در تجاری سازی
۲۱۱-۵-۲-بررسی عملکرد تجاری سازی نتایج تحقیقات در دانشگاه ها
۲۲۲-۵-۲-ثبت اختراع و مالکیت معنوی
۲۳۶-۲-معیارهای ارزیابی در تجاری سازی
۲۳۱-۶-۲-IP Policy (خط مشی و ضوابط مالکیت فکری)
۲۶ فصل سوم: Scale up
۲۶۱-۳-تعریف «Scale up»
۲۷۱-۱-۳-معرفی مدلها
۲۷۱-۱-۱-۳-روش «Plastic mock up»
۲۷۲-۱-۱-۳-روش مدلسازی ریاضی
۲۸۲-۱-۳-مهمترین متغیرها در واکنشهای تحت بررسی
۲۸۲-۳-انواع روشهای «Scale up»
۲۸۱-۲-۳-روشهای موجود برای «Scale up» طبق دسته بندی اول
۲۸۱-۱-۲-۳-روش «Dimensional analysis»
۲۹۲-۱-۲-۳-روش Scale-down

- ۲۹.....Fundamental روش ۳-۱-۲-۳
- ۲۹.....روشهای موجود برای «Scale up» طبق دسته بندی دوم.
- ۲۹.....Full scale tests(No scale up) روش ۱-۲-۲-۳
- ۲۹.....Modular scale up(Limited scale up) روش ۲-۲-۲-۳
- ۲۹.....Known scale up correlations(Limited scale up) روش ۳-۲-۲-۳
- ۳۰..... Fundamental(High scale up ratio) روش ۴-۲-۲-۳
- ۳۰.....Empirical(Low scale up ratio) روش ۵-۲-۲-۳
- ۳۰..... مشکلات محتمل در «Scale up»
- ۳۰..... وجود آب بعنوان ناخالصی.
- ۳۰..... عدم رعایت حدود انفجاری.
- ۳۱..... انبار کردن و ذخیره سازی مواد ناپایدار
- ۳۱..... ایمنی در انجام «Scale up»
- ۳۱..... دو خطر اصلی.
- ۳۱..... دیگر خطرات موجود.
- ۳۱..... ارزیابی خطرات.
- ۳۱..... اقدامات لازم برای یک عملیات ایمن.
- ۳۲..... مثال برای «Scale up» یک فرآیند پلیمریزاسیون.
- ۳۳..... منابع و رفرانس.

فصل اول:

مقدمه و مفاهیم اولیه

۱- فصل اول: مقدمه و مفاهیم اولیه

۱-۱- فناوری و مفاهیم آن

فناوری عاملی اساسی برای ایجاد ثروت، توانایی و دانایی کشورها بوده و وسیله ای قدرتمند در توسعه ملی تلقی می شود.

بدین جهت است که در سطح بین المللی، جنگ اقتصادی فناوری جانشین جنگهای نظامی گردیده است.

بنابراین اتخاذ استراتژی های توسعه فناوری در بخشهای مختلف اقتصاد کشور جزء ضروریات بازسازی و توسعه اقتصادی کشور بوده و بدون آن دستیابی به اهدافی چون خودکفایی اقتصادی، توسعه ملی و بهبود استانداردهای زندگی غیرممکن است [۱].

ویژگی های فناوری برتر، انعطاف پذیری و سرعت بالای تغییرات آن است و همین ویژگی هاست که فناوری برتر را از فناوری ساده یا موجود متمایز می کند [۲].

فناوری برتر:

۱- فناوری که می تواند خود را به سرعت به روز کند. (Update)

۲- فناوری که سهم هزینه مواد آن کمتر است. (Idea+Material Cost)

مدیریت فناوری های برتر دارای یک سیستم انعطاف پذیر می باشند. یعنی بیشتر آنها شرکت هایی هستند که از قسمت های کوچکتر تشکیل شده اند. بیشتر این شرکتها به صورت سفارشی کار میکنند و دارای انباری برای ذخیره و نگهداری کالای تولید شده نیستند (Small and Medium Interprise).

چنین شرکتهایی که مشتری منتظر آنهاست، هیچ وقت ورشکست نخواهند شد.

۱-۱-۱- تعاریف فناوری (Technology) از دیدگاههای مختلف

تلاش برای تعریف فناوری به مثابه‌ی ماجرای برخورد فرد نابینا و فیل است. او با لمس قسمت‌های مختلف بدن فیل، تصورات مختلفی (از درخت گرفته تا مار، طناب، بادبزن یا چیزهای دیگری) را در ذهن خود مجسم می‌کند.

نگرش‌های متفاوتی نسبت به فناوری وجود دارد:

۱- دیدگاه علمی: از نظر اهل علم فناوری محصول نهایی تحقیقات یا همان دانش فنی و اطلاعاتی است که می‌تواند به محصولی تجاری تبدیل شود. تحقیقات علمی معمولاً در قالب مقالات تحقیقاتی، اسناد پتنت و محصولات نمونه‌ای که برای اثبات ماهیت ابداعی به‌کار می‌روند، تجسم می‌یابد.

۲- دیدگاه مهندسی: از نظر مهندسان، فناوری ابزار یا فرآیندی است که برای ساختن محصولات بهتر به‌کار گرفته می‌شود. منظور از محصولات بهتر، می‌تواند محصولاتی باشد که عملکرد بهتر یا هزینه‌ی کمتری داشته باشند و امکان فروش آن‌ها در بازارهای جدید فراهم باشد. مهندسان دستاوردهای تحقیقاتی را به محصولاتی قابل فروش در بازار تبدیل می‌کنند. به عبارتی فناوری‌های جدیدی خلق می‌کنند که تأثیرات عمده‌ای بر درآمد و سودآوری شرکت‌ها برجای می‌گذارد.

۳- دیدگاه بازاری: پرسنل بازاریابی باید، فناوری را نوعی چالش بدانند، زیرا، فناوری از یک سو با فراهم آوردن امکان تنوع در محصولات یا ورود سریع به بازارهای جدید، می‌تواند فرصتی برای کسب مزیت رقابتی در برابر رقبا باشد و از سوی دیگر، آن‌ها باید به پیامدهای بازاریابی، فناوری جدید کاملاً واقف بوده و مشخص کنند که آیا مزایای استفاده از، فناوری جدید بر هزینه‌های اضافی آن برتری دارد یا خیر. بازاریابان باید ارزش اقتصادی، فناوری جدید و نحوه‌ی بهره‌گیری سودآور از آن در محصولات شرکت‌ها را تعیین کنند.

۴- دیدگاه حقوق دانان: از نظر حقوق دانان، فناوری همان مالکیت معنوی است که باید مورد حمایت و حفاظت قرار گیرد. پتنت، علائم تجاری، کپی‌رایت، آثار ماسک و دانش فنی همگی جلوه‌های قانونی، فناوری است که به منظور کنترل، اشاعه و استفاده از فناوری، مورد

استفاده قرار می‌گیرند. مالکیت معنوی در تمام ابعاد زندگی ما نفوذ کرده است. از سرگرمی‌های مورد علاقه‌ی ما گرفته تا لباس‌ها و غذاهایی که خریداری می‌کنیم و حتی داروهایی که در زمان بیماری مصرف می‌کنیم. قانون، مسئول اطمینان از استفاده صحیح و عادلانه از مالکیت معنوی است و بدین منظور، مطمئناً زمان و تلاش فراوانی صرف خواهد شد.

۵- دیدگاه بازرگانی: از نظر مدیران بازرگانی، فناوری مهم‌ترین دارایی شرکت‌ها است که کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. اکثر مدیران معتقدند که آینده‌ی شرکت آن‌ها تا حد زیادی به استفاده از فناوری بستگی دارد. با این وجود، بسیاری از شرکت‌ها هنوز استراتژی، فناوری و روش مناسبی برای ارزیابی و ارزش‌گذاری دارایی‌های تکنولوژیک خود تدوین و پیاده‌سازی نکرده‌اند. دیگر مدیران، کاملاً به نقش، فناوری در کسب‌وکار و بازار خود پی برده‌اند، اما در شناخت فرصت‌ها و روش‌های بهره‌گیری از دارایی‌های تکنولوژی در دیگر بازارها ناکام بوده‌اند. اما مدیران حرفه‌ای موفق که از بینش لازم برخوردارند، به اهمیت، فناوری به خوبی واقفند و منابع و توجه کافی را در راستای کسب بیشترین منافع به آن اختصاص می‌دهند.

۶- دیدگاه UNIDO :

(United Nations Industrial Development Organization)

اساس تعریف UNIDO، فناوری عبارت است از کاربرد علوم در صنایع با استفاده از رویه‌ها و مطالعات منظم و جهت دار و یا به عبارت دیگر کاربرد علوم در صنایع، استفاده از دانش روز در تولید کالا و یا خدمات با استفاده از شیوه‌های تدوین شده و استاندارد.

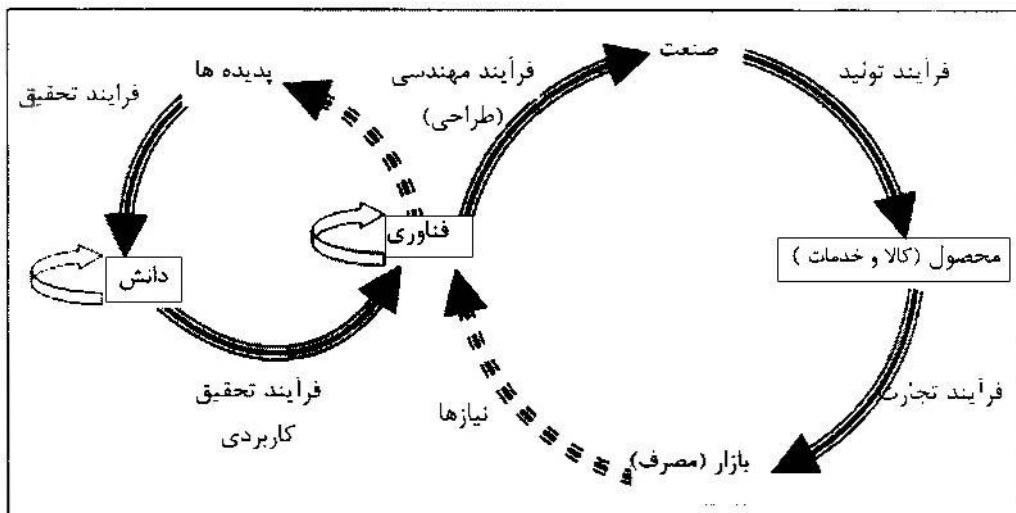
با توجه به عوامل موثر در فناوری ذکر شده در این تعریف میتوان ابعاد، فناوری را به صورت زیر دسته بندی نمود [۳].

- ماشین آلات و تجهیزات فنی (Technoware)
- توانایی‌ها و مهارت‌های نیروی انسانی (Humanware)
- سازماندهی و مدیریت (Orgaware)
- اطلاعات و دانش فنی (Infoware)

۷- فناوری از دیدگاه صنعت:

آنچه مورد توجه باید قرار گیرد این است که فناوری

- از نظر وجودی از سنخ و گونه دانش است.
- از نظر ماهیتی اساساً چگونگی را بررسی می‌کند و چرایی را مورد توجه قرار نمی‌دهد.
- از نظر رفتاری بیشتر تابع اهداف اقتصادی است و مسیر توسعه آن را نیازهای بشری ترسیم می‌کند.
- از نظر اقتصادی یکی از منابع تولید بوده و در محوطه ای بین دانش و اقتصاد قرار دارد و خود دارای ارزش اقتصادی است [۴].

شکل ۱- چرخه تبدیل دانش به محصول

در واقع فناوری از دیدگاه صنعت، چرخه تبدیل دانش به محصول می‌باشد.

طبیعت ویژه و غیرعادی تکنولوژی از این حقیقت سرچشمه می‌گیرد که ، فناوری برخلاف کالاهای مادی، یک کالای فکری است.

تعاریف دیگری نیز از ، فناوری وجود دارد که ذکر چند مورد از آنها نیز جالب توجه است. فناوری، کاربرد عملی دستاوردهای علمی و فنی به منظور پاسخ به نیاز است (Lite1981) [۵].

، فناوری عبارت است از دانش مربوط به محصول ، فرآیند و سازمان تولید، که برای تولید کالا و خدمات به کار گرفته می‌شود. ، فناوری با دانایی نیز ارتباط نزدیک دارد. ، فناوری بخشی از دانایی است که برای خلق یک محصول، ارائه خدمات و یا توسعه بهره برداری از منابع محدود و گرانبها به کار می‌رود. پیشرفت ، فناوری در گرو ارتقای دانایی است [۲].

، فناوری را می‌توان ترکیبی از ابزارهای فنی و دانش فنی برای ساخت دانست که چهار جزء متمایز آن یعنی افزار فنی ، افزار انسانی ، افزار اطلاعاتی و افزار سازمانی در تعامل با یکدیگر عاملی تعیین کننده برای توسعه اقتصادی هستند. در واقع ماشین و تجهیزات در سایه تواناییهای انسانی به همراه اطلاعات و دانش فنی با مدیریت و سازماندهی منسجم سبب توسعه اقتصادی می‌گردند.

به طور کلی می‌توان گفت ، فناوری مجموعه عوامل و عناصری است که با ترکیب آنها توان و ظرفیت طراحی و تولید کالا یا خدمات فراهم می‌شود. این عوامل می‌توانند عوامل سخت افزاری مانند تجهیزات و ماشین آلات و یا عوامل نرم افزاری چون دانش فنی باشد. چنانچه سرمایه کافی فراهم باشد عوامل سخت افزاری به سهولت تامین می‌گردد، لیکن در صورت فراهم نیامدن عوامل نرم افزاری این امکانات عاطل و باطل مانده و یا بابازدهی اندکی کار خواهند کرد.

عوامل نرم افزاری عبارتند از دانش فنی طراحی و ساخت محصول؛ دانش فنی طراحی و احداث واحد تولید محصول؛ دانش فنی بهره برداری بهینه از واحد تولید محصول [۶].

در نهایت از نظر کسانی که ، فناوری را به‌کار گرفته و از آن لذت می‌برند، ، فناوری ، فناوری ماهیتی بسیار جالب، جذاب و همیشه متغیر دارد که امکان زندگی سالم‌تر، شادتر، امن‌تر و بهتر را

فراهم می‌آورد. جمع دیدگاه‌های مختلف که دنیای ، فناوری را شکل می‌دهند (همچون ملاحظات همان فرد نابینا)، تصویری جامع‌تر از تک تک این دیدگاه‌ها است [۷].

۱-۱-۲- انتقال فناوری

فناوری از سه رویکرد زیر قابل اکتساب است:

- ۱- از راه تحقیق و پژوهش (R&D) در داخل صنعت.
- ۲- از راه انتقال فناوری؛ به طوری که "فرستنده" فناوری می‌تواند یک مؤسسه‌ی داخلی یا خارجی باشد.
- ۳- از راه همکاری‌های فناورانه؛ مثلاً سرمایه‌گذاری مشترک دو یا چند شرکت برای دستیابی به یک فناوری معین.

منظور از انتقال، فناوری انتقال و جابجایی کلیه عوامل و عناصر، فناوری از انتقال دهنده به گیرنده است. در اغلب مواقع کلیه این عوامل و عناصر به کشورهای گیرنده منتقل نشده و آن را دچار مشکلاتی مانند اضافه هزینه، استفاده نکردن کامل از ظرفیت تولید و غیره می‌کند. در واقع کشورهای صنعتی هیچگونه تمایلی به واگذاری، فناوری به کشورهای در حال رشد ندارند و برای حفظ تسلط خود بر آنها از کلیه توان و نیروی خود استفاده می‌کنند.

با وجود موانع و مشکلات که در انتقال کامل یک، فناوری از یک کشور صنعتی به یک کشور در حال توسعه وجود دارد چنانچه این انتقال بر اساس یک برنامه فناوری تهیه و تنظیم شده باشد، کشور در حال توسعه می‌تواند با انتقال و جذب، فناوری مورد نظر و باطی مراحل تطبیق و سازگاری به اهداف خود اکتسابی، فناوری دست یابد. بنابراین باید سعی گردد با تخصیص بهینه سرمایه گذاری، ایجاد زیرساخت های لازم و اتکا به تواناییهای ملی و جهت گیری صحیح فعالیتهای، زمینه مناسبی برای جذب و تبلور فناوری های موجود داخلی و جذب و تبلور، فناوری های کشورهای خارجی فراهم آورد.

مهم ترین عوامل برای دستیابی به یک ، فناوری از طریق انتقال آن عبارتند از:

- ثبات سیاسی و اقتصادی گیرنده
- وجود برنامه توسعه ، فناوری لازم
- وجود مراکز تحقیقات و توسعه ملی کارا
- وجود گروهها و تیم مهندسان مشاور
- تکنولوژی مطلوب
- منابع تامین کننده
- مراکز حمایت و مشاوره عقد قراردادهای انتقال [۱].

انتقال فناوری موفقیت آمیز، از هر راه و هر منبعی که باشد (خواه داخلی و خواه خارجی)، الزامات و سازوکارهای خاصی را ایجاب می کند. در واقع چالش اصلی نبود سررشته فناوری و یک تعریف خاص در صنایع کشورها می باشد. چالش های مورد بحث در این زمینه عبارتند از:

- صنعت در کل و شرکت های صنعتی در جزء، باید بتوانند نیازهای فناورانه خود را به روشنی تعریف کرده، و این نیازها را از طریق یک نظام اطلاع رسانی فعال و اثربخش به آگاهی دانشگاه ها، مراکز پژوهشی، و شرکت های پژوهشی کوچک و متوسط برسانند. بیان این نیازها به زبان دانشگاهیان و پژوهشگران، مهارت های خاصی را می طلبد که لزوماً در همه شرکت های صنعتی موجود نیست.

- اغلب دانشگاه ها، مراکز پژوهشی دولتی و شرکت های پژوهشی، سررشته ای از بازاریابی فناوری و جستجوی مشتریان مناسب برای فناوری های تولیدی خود ندارند. بنابراین،

فناوري‌هايي که در اين نهادها توسعه مي‌يابند، مدت‌ها خاک مي‌خورند و گاه هرگز مشتري مناسب خود را پيدا نمي‌کنند.

- برخي از فناوري‌هاي مورد نياز شرکت‌هاي داخلي، گاه در شرکت‌هاي همسايه‌ي آنها وجود دارند، اما آنها بي‌خبر از اين موضوع، در کشورهاي خارجي به دنبال تامين نياز خود مي‌گردند.

يك بررسي تاسف‌انگيز در کشور چين نشان داده که شرکت‌هاي توليدکننده‌ي تلويزيون در اين کشور، ۱۶ بار فناوري تلويزيون رنگي را از شرکت‌هاي خارجي خريده‌اند! اين پديده‌ي منفي، صرفاً در کشور چين روي نداده؛ و شايد تجربه‌ي روزمره‌ي بسياري از کشورهاي درحال توسعه باشد که فاقد يك نظام اطلاع‌رساني انتقال فناوري مي‌باشند، و شرکت‌هاي همکار - بي‌خبر از پروژه‌ها و برنامه‌هاي انتقال فناوري يکديگر - سرمايه‌هاي کمياب ملي خود را به جيب بيگانگان مي‌ريزند.

دوباره کاري‌ها و موازي کاري‌ها در پروژه‌هاي انتقال فناوري از خارج، تنها مشکل کشورهاي درحال توسعه نيست؛ مشکل تر از آن انتقال فناوري‌هاي غالباً فرسوده و در حال منسوخ شدن، آن هم به گونه‌اي سطحي و با قيمت‌هاي گزاف است. اگر کشورهاي پيشرفته‌ي جهان با يك تير ده نشان مي‌زنند، کشورهاي در حال توسعه با يك حرکت غلط و يا ناقص در انتقال فناوري، ده مشکل جديد براي خود مي‌سازند.

۱-۱-۳- ارزيابي فناوري (Technology Assessment)

ارزيابي ، فناوري ، يك ابزار يا چارچوب فکري است که به درک بهتر نسبت به ، فناوري و تصميم‌گيري در مورد آن کمک مي‌کند. امروزه ارزيابي، فناوري در سطح کلان بعنوان یک منبع اطلاعاتي، که اطلاعاتي را به فرآيند سياستگذاري تزريق مي‌کند، معرفي مي‌شود. ارزيابي، فناوري بايد به تحليل و ارزيابي نتايج خواسته و ناخواسته، فرصتها و ريسک‌هاي تکنولوژيها، اعم از تکنولوژيهاي جديد و يا تثبيت يافته پردازد. شعار TA اين است که یک فناوري جديد بايد بهتر از ، فناوري قبلي باشد، در غير اين صورت نيازي به آن نيست. "بتر بودن" هم به جنبه علمي یک،

فناوري و هم به ابعاد اجتماعی-اقتصادی و زیست‌محیطی توجه می‌کند. با مطالعه پیشرفت ارزیابی، فناوري در شش کشور (ایالات متحده، سوئد، آلمان، انگلیس، هلند و فرانسه) هشت اثری که TA باید داشته‌باشد، مشخص شده‌است.

- گسترش منابع اطلاعاتی سیاستگذاران
- کمک به سیاستگذاری کوتاهمدت و میان‌مدت در قوای مجریه و مقننه
- کمک به ایجاد و توسعه سیاست بلند مدت با ارائه اطلاعات درباره پیشرفت‌ها و گزینه‌های احتمالی
- هشدار زودهنگام، با هدف ارائه اطلاعات درباره پیامدهای نامطلوب احتمالی توسعه فناوري در ابتدایی‌ترین مرحله ممکن
- تقویت تصمیم‌گیری در مورد، فناوري از طریق کمک به گروه‌های اجتماعی برای اتخاذ استراتژی در رابطه با توسعه فناوري
- تشخیص، تنظیم و توسعه کاربردهای فناوري مفید و مطلوب برای جامعه
- تشویق عامه مردم به پذیرش، فناوري
- افزایش آگاهی دانشمندان از مسئولیت اجتماعی خود

لازم به ذکر است که در طول زمان، تأکید یکسانی بر این کارکردها وجود نداشته‌است. بعنوان مثال کارکرد هشدار زودهنگام تقریباً در تمام کشورها ضعیف شده و به جای آن کارکرد حمایت از سیاستگذاری، فناوري تقویت شده‌است [۸،۹].

۱-۲- ارزش‌گذاری فناوري

بخش عمده‌ای از ارزش فناوري ارزش نامشهود می‌باشد که می‌تواند با استفاده از آن فناوري ایجاد شود.

بدیهی است که برخی از فناوریه‌ها دارای ارزش تاکتیکی می‌باشند.

با استفاده از رویکردهای زیر می‌توان حدود حداقل، حداکثر و گاه متوسط ارزش يك فناوري را تعیین کرد.

۱-۲-۱- روشهای ارزش‌گذاری فناوري

- ارزش‌گذاری مبتنی بر هزینه، این رویکرد بر مبنای هزینه‌ها می‌باشد و ضعف آن در نظر نگرفتن ارزش تجاری فناوری موردنظر است.
- ارزش‌گذاری مبتنی بر بازار: این روش براساس اطلاعات بدست آمده از وضعیت رقبا و بازار می‌باشد. ضعف این روش در مواردی که کار بدیع می‌باشد آشکار می‌شود.
- ارزش‌گذاری مبتنی بر درآمد: مبنای این روش بر پیش‌بینی استوار است. در این رویکرد با پیش‌بینی درآمد در آینده و تنزیل آن ارزش‌گذاری صورت می‌گیرد. این روش به دلیل به اشتراک گذاشتن ریسک سرمایه‌گذاری برای لیسانس‌دهی (واگذاری امتیاز) فناوری مناسبی محسوب می‌گردد. ضعف موجود در این شیوه مربوط به نقص و خطای احتمالی پیش‌بینی است.
- ارزش‌گذاری بر مبنای رویالتی: این رویکرد بر مبنای در نظر گرفتن فناوری‌های مشابه و توسعه یک مدل قدیمی‌تر می‌باشد.
- ارزش‌گذاری ترکیبی: مجموعه‌ای از روش‌های فوق در نظر گرفته می‌شود.
- ارزش‌گذاری گزینه واقعی: براساس حضور واقعی در بازار و سپس تعیین ارزش می‌باشد.
- ارزش‌گذاری مبتنی بر نشانگرهای ارزش: براساس کیفیت عوامل مختلف دخیل در IP می‌باشد. بطور مثال قوت IPR، قابلیت انتقال، پتانسیل بازار و سطح فناوری مورد بررسی قرار می‌گیرند.

۱-۱-۲-۱ - مسائل روش‌شناسی در ارزش‌گذاری فناوری

- ✓ فناوری مورد ارزش‌گذاری چیست؟
- ✓ دلایل ارزش‌گذاری
- ✓ تاریخ ارزش‌گذاری
- ✓ چه کسی و برای چه کسی ارزش‌گذاری را انجام می‌دهد؟
- ✓ روش ارزش‌گذاری

۱-۲-۱-۲ - اطلاعات لازم برای ارزش‌گذاری

برای تعیین ارزش فناوری نیاز به مجموعه ای از اطلاعات داریم ، در زیر به برخی از اطلاعات مهم اشاره شده است.

- مشخصه‌های فناوری
- کاربردهای فناوری
- گزارش ارزیابی تکنولوژیست
- اطلاعات هزینه‌ها
- اطلاعات بازار
- رقبا
- و ...

۱-۳- فن بازار (Techno Market)

ببرهای اقتصادی آسیا - کره، تایوان، سنگاپور و هنگ‌کنگ - که اغلب فناوری‌های مورد نیاز خود را تا همین اواخر از بیگانگان می‌خریدند، با مشاهده و مطالعه‌ی شیوه‌ی سراسر غلط و فرصت‌سوز انتقال فناوری در کشورهای خود، سرانجام به فکر چاره‌ای خردمندانه و مبتکرانه افتادند، و از یک دهه پیش به این سو، نهاد ویژه‌ای موسوم به فن‌بازار (Techmart) را تدارک دیدند که به پروژه‌ها و فرایندهای انتقال فناوری در این کشورها سامان شایسته‌ای بدهد، و انتقال فناوری را در همه‌ی صور آن به فرصت‌های بزرگ ملی/بخشی/بنگاهی تبدیل نماید. از این رو، فن‌بازار را باید یک پدیده‌ی کاملاً شرقی دانست که اخیراً مورد اقتباس کشورهای صنعتی پیشرفته در آمریکا و اروپا نیز قرار گرفته، و هر روز بر تعداد و تنوع آن در سراسر جهان افزوده می‌شود [۱۰].

هرچند به صورت متداول در جامعه‌ی صنعتی عموماً منظور از انتقال ، فناوری خریداری ماشین‌آلات و تجهیزات می باشد و سایرین نیز از عناوین دیگری نظیر تولید تحت لیسانس و یا سرمایه‌گذاری مشترک نام می‌برند، امروزه در عرصه‌ی ، فناوری جهانی سخن به گونه‌ای دیگر است.

امروزه حداقل از ۱۵ روش متفاوت "انتقال ، فناوری " یا به بیان بهتر "همکاری تکنولوژیک" بین نقش‌آفرینان فناوری نام برده می‌شود که یکی از راه‌حلهایی که به این منظور اندیشیده شده است، ایجاد "فن‌بازار"ها یا "بورس‌های، فناوری " است [۳].

۱-۳-۱- تعریف فن بازار

فن بازار یک سیستم انتقال، فناوری جامع و یکپارچه به وجود می‌آورد که مبادله ، فناوری بین تامین‌کننده و متقاضی ، فناوری را به صورت سیستماتیک و از طریق تمامی فرآیندهای مبادلات داخلی و خارجی تسهیل می‌کند.

سیستم کامل شده انتقال فناوری می‌تواند دو نوع سیستم بازار داشته باشد:

۱- سیستم بازار فیزیکی است که مکان فیزیکی به همراه تسهیلات عینی در آن وجود دارد

۲- بازار مجازی است که از اینترنت و اینترنت استفاده می‌نماید

در اصل فن‌بازار در نقش یک واسطه‌ی حرفه‌ای که اطلاعات مفیدی از فناوری‌های مختلف در اختیار دارد، در سطوح مختلف در کنار عرضه‌کنندگان (دانشگاه‌ها، پژوهش‌گاه‌ها و واحدهای تحقیق و توسعه‌ی صنایع) و متقاضیان فناوری (صنایع بزرگ، بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط، سرمایه‌گذاران و حتی دانشگاه‌ها) خواهد بود و به این ترتیب می‌توان فن‌بازار را به عنوان یک بنگاه تخصصی و مورد اعتماد معاملات فناوری دانست.

در این بازار، فروشندگان فناوری فرصت می‌یابند تا ایده‌ها و فناوری‌های خود را به معرض نمایش گذاشته و برای آن‌ها اقدام به بازاریابی نمایند. از طرفی این امکان نیز وجود دارد که متقاضیان فناوری نیز تقاضاهای خود را مطرح نموده و به این صورت قدرت انتخاب بالاتری در بین گزینه‌ها داشته باشد [۱۱، ۱۲].

در فن بازار محصولات زیر ارائه می‌شود:

➤ فروش و عرضه دانش فنی تولید

- خدمات تخصصي و فني نظير مشاوره فناوري
- خدمات اطلاعات
- كمك به پروژه‌ها با حمايت دولت
- كمك در برقراري قابليت R&D
- مطالعات امكان‌سنجي از فناوري‌ها و محصولات
- ارزيابي بازارسازان فناوري و...

۱-۳-۲- ملزومات فن بازارها

ايدهي فن بازار بر چند پيش‌فرض كليدي - به شرح زير - استوار است:

- اين كه فناوري، يك كالاي تجارتي‌پذير به شمار مي‌رود، و همچون ساير كالاها قابل خريد و فروش است.
- همان‌گونه كه توليدكنندگان/ مصرف‌كنندگان و يا فروشندگان/ خريداران بسياري از كالاهاي پيچيده و تخصصي - مانند خريد و فروش سهام - و حتي كالاهاي نسبتاً عادي (مانند خودرو، زمين و مسكن)، خود از مهارت‌ها و اطلاعات لازم براي ايجاد يك معامله قانوني، سودمند، و منصفانه برخوردار نيستند و لاجرم به واسطه‌ها و كارگزاران متخصص رجوع مي‌كنند، خريداران و فروشندگان فناوري نيز غالباً مهارت چندانتي در خريد و فروش فناوري ندارند؛ و وجود يك واسطه يا كارگزار حرفه‌اي در اين زمينه مي‌تواند بسيار راهگشا باشد.
- برخلاف اكثر معاملات كه به صورت لحظه‌اي صورت مي‌گيرد، و پس از انجام معامله، رابطه‌ي خريدار و فروشنده به كلي قطع مي‌شود، معاملات فناوري حالت فرايندي دارد و گاه لازم مي‌آيد كه رابطه‌ي خريدار و فروشنده، طبق شرايط معين، تا مدت‌ها برقرار بماند. اين فاكتر و فاكترهاي پيچيده ديگري مانند تعيين قيمت منصفانه‌ي فناوري، حاكي از آن است كه معاملات فناوري از پيچيدگي‌هاي فراواني در حد يك تخصص برخوردار است. در غياب اين تخصص، ريسك معاملات فناوري خصوصاً براي خريداران خرده‌پا به طور چشمگيري افزايش مي‌يابد.

شرکت‌های بزرگ خارجی از فقدان این تخصص در کشورهای جهان سوم، سود سرشاری به جیب می‌زنند!

- قوانین حاکم بر خرید و فروش فناوری، تفاوت‌های بازرسی با قوانین حاکم بر تجارت سایر کالاها دارد. یک خودرو را در آن واحد فقط می‌توان به یک خریدار فروخت و فروش آن به دو خریدار متفاوت، در حکم کلاهبرداری محسوب می‌شود. اما یک فناوری معین را در آن واحد می‌توان به ده‌ها و بلکه صدها شرکت فروخت؛ بدون آن که مشکل خاصی پدید آید. به عنوان مثال، اگر دانشگاه تبریز به یک فناوری پیشرفته‌ی رباتیک دست یابد، بی‌هیچ دغدغه‌ای می‌تواند آن را به صدها شرکت داخلی و حتی خارجی بفروشد و کسی هم در این میان معترض نباشد. این معاملات مکرر و پرتعداد، تجارت فناوری را به پرسودترین فناوری در عصر اطلاعات و دانایی تبدیل کرده است. به همین دلیل، کشور پیشرفته‌ای مثل سوئیس در چشم‌انداز بیست‌ساله‌ی خود، سوئیس را به عنوان یک پایگاه جهانی تولید فناوری‌های پیشرفته ترسیم می‌کند. تا سال ۲۰۳۰، اغلب صنایع موجود در این کشور تعطیل خواهند شد تا جایی خود را به مراکز تحقیقاتی سرآمد بسپارند؛ مراکزی که تولید آن‌ها به اطلاعات و فناوری‌های سطح بالا محدود می‌شود [۱۰].

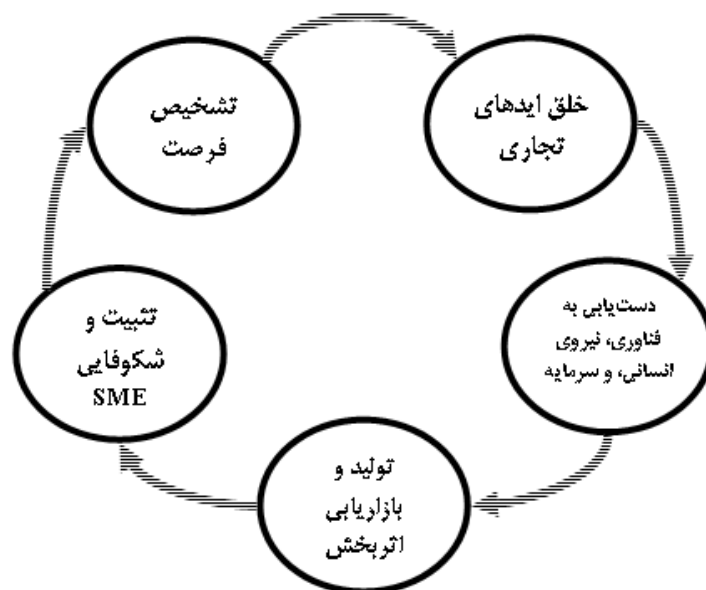
۱-۳-۳- نقش فن‌بازارها

فن‌بازار معروف هنگ‌کنگ که خود را دروازه‌ی ورود فناوری‌های پیشرفته به چین می‌داند، به عنوان یک نهاد همه‌منظوره (total solution) در زمینه‌ی فناوری فعالیت می‌کند و خدمات بسیار متنوعی را به فروشندگان (صاحبان) و خریداران (متقاضیان) فناوری ارائه می‌دهد که از ثبت پتنت تا حمایت مالی از اختراعات و ابتکارات، و از یافتن شریک تجاری برای صاحبان فناوری تا بازاریابی برای فناوری‌های جدید و غیره را در بر می‌گیرد. شرکت‌های هنگ‌کنگی و چینی که نیازمند فناوری‌های جدیدی باشند، با اعلام نیاز به این فن‌بازار می‌توانند مطمئن باشند که فناوری مورد نیاز خود را در کوتاه‌ترین زمان ممکن، با کمترین قیمت، و مناسبترین شرایط از منابع داخلی یا خارجی تأمین خواهند کرد.

همه‌ساله انواعی از فن‌بازارها توسط وزارت صنایع هندوستان بر پا می‌شود. جالب است که وزارت صنایع هندوستان، رسالت این فن‌بازارها را توسعه‌ی بنگاه‌های اقتصادی با ارزش افزوده بالا و

اشتغال زايي پايدار در مقياس SME ها تعريف کرده است؛ و اين کاملاً حقيقت دارد. گسترش SME ها در هر شاخه‌اي از صنعت، الزاماتي دارد (شکل ۲).

- افراد کارآفرين، به عنوان مؤسس SME ها، نخست و قبل از هر چيز بايد فرصت‌هاي تجاري سودمندي را تشخيص دهند. اما همهي آنان که تمايل به کارآفريني دارند، به سادگي اين فرصت‌ها را تشخيص نمي‌دهند.
- به فرض تشخيص فرصت، کارآفرينان بايد ايده‌هاي تجاري لازم را براي نفوذ در بازار و بهره‌برداري از فرصت‌ها بيانند. همهي کارآفرينان به سهولت نمي‌توانند ايده‌هاي تجاري لازم را بيانند يا خود آن‌ها را بيافرينند.
- به فرض تشخيص فرصت و يافتن ايده‌ي تجاري مناسب، کارآفرينان براي عملي‌کردن ايده‌هاي خود نياز به فناوري مناسب، نيروي کار مناسب، و سرمايه‌ي اقتصادي کافي دارند (يعني سه عامل کليدي توليد). تأمين اين عامل‌ها به سادگي ميسر نيست.
- به فرض اين‌که همهي عامل‌هاي توليد در دسترس کارآفرينان باشد، اغلب آن‌ها با مشکلات و چالش‌هاي اجرايي توليد و بازاریابی محصولات جديد بيگانه‌اند و همين بيگانگي مي‌تواند شرکت‌هاي تازه‌پا را به آستانه‌ي ورشکستگي بکشاند. تأسيس شرکت نوپا يك چيز است و تثبيت و شکوفايي آن چيزي ديگر.

شکل ۲- چرخه‌ی تکرارشونده‌ی راه‌اندازی و تثبیت SME ها

فن‌بازارها در تمامی حلقه‌های این چرخه حضور می‌یابند و کارآفرینان را مدد می‌دهند فن‌بازارها در تمامی فرایندهای راه‌اندازی و تثبیت SME ها حضور فعالانه دارند، و نه تنها تعداد SME ها را افزایش می‌دهند، بلکه از مرگومیر آن‌ها در دوران طفولیت و نوجوانی پیش‌گیری می‌کنند (بسیاری از شرکت‌های کوچک و متوسط در دوره‌ی طفولیت یا نوجوانی می‌میرند) [۱۰].

فن‌بازارها که اغلب با مشارکت شهرک‌های تحقیقاتی یا پارک‌های فناوری و به اهتمام سازمان‌های تسهیل‌کننده فناوری (به‌ویژه، سازمان‌های ملی انتقال فناوری) برپا می‌شوند، می‌توانند ایفاگر نقش‌های حساسی در فرایند توسعه فناوری باشند. این نقش‌ها به دو دسته تقسیم می‌شوند، معرفی، اشاعه، و تسهیل انتقال فناوری‌های موجود؛ و معرفی فناوری‌های آینده. ویژگی مشخص فناوری‌های موجود، این است که قابل ارائه به صورت دانش فنی هستند، اما فناوری‌های آینده هنوز آن‌قدر پرورده نشده‌اند که قابل ارائه به این صورت باشند. معرفی فناوری‌های آینده، که به‌خصوص در وزارت دفاع آمریکا یک فعالیت استراتژیک محسوب می‌شود، نیازمند بهره‌گیری از شگردها و ابزارهای خلاقانه، همچون واقعیات مجازی و غیره است؛ و از این جهت اهمیت دارد که دیدگاه استراتژیک شرکت‌ها را در قبال فناوری تقویت کرده و آن‌ها را برای پذیرش و سرمایه‌گذاری به‌هنگام در این فناوریها آماده می‌سازد [۱۳].

فصل دوم:

تجاری سازی

۱-۲- تعاریف و اصول تجاری‌سازی

تجاری‌سازی تبدیل نتایج تحقیقات به صورت محصولات، خدمات و فرآیندهایی است که می‌توانند هدف مبادلات تجاری قرار بگیرند.

به عبارت دیگر تجاری‌سازی فرآیند واگذاری نتایج تحقیق به بنگاه‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاران بخش خصوصی و دولتی اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی می‌باشد.

تجاری‌سازی فرآیندی است که ایده، نتیجه تحقیق یا اختراع حاصل از بخش دانشگاهی/ پژوهشی را به محصولات، خدمات و فرآیندهای قابل عرضه در بازار تبدیل می‌کند.

هر کالا برای تجاری شدن نیاز به رعایت کردن یک سری الزاماتی دارد. از جمله موارد زیر :

- بهینه کردن هزینه ها
- رعایت استانداردها
- فرهنگ سازی کردن کالا در جامعه
- رعایت مقررات قانونی و . . .

تجاری سازی یک راه موثر برای انتقال اختراعات و نوآوریها به سمت بازار می باشد. سه فاکتور تاثیرگذار در توفیق تجاری‌سازی دانش فناوری عبارتند از:

- ۱- وسعت نظر محقق در هنگام تکمیل فرم اظهارنامه
- ۲- تعهد و پیگیری و اخذ تجاری‌سازی در حفاظت از اختراع و بازاریابی آن
- ۳- مراجع در دسترس جهت دستیابی به مشارکت‌کننده صنعتی به منظور توسعه و تجاری‌سازی

۲-۲- انتخاب مسیر تجاری‌سازی

مسیرهای ممکن برای تجاری‌سازی عبارتند از:

- (۱) لیسانس‌دهی
- (۲) شرکت‌های Spin-off و Start-up (این شرکتها در مورد فناوریهای با دامنه کاربرد وسیع، فناوریهای نوین و مواردی که بین میزان سرمایه‌گذاری برای توسعه محصول و تجاری‌سازی آن با پتانسیل بازگشت سرمایه همترازی وجود دارد، مورد فایده واقع می‌شود)
- (۳) فروش مستقیم محصولات و خدمات
- (۴) استفاده از آژانس‌های انتقال فناوری، از پارامترهایی که در انتخاب روش تجاری‌سازی نقش دارند، می‌توان به سرمایه‌گذاری مالی لازم و پتانسیل برگشت سرمایه هر روش اشاره کرد.

۲-۳- مزایای تجاری سازی

- حمایت از ایده های شما
- حرکت بسوی اقتصاد دانش محور
- تبدیل دانشگاه سنتی به دانشگاه کارآفرین
- توسعه هدفمند برنامه‌های آموزشی و پژوهشی
- ایفای نقش در توسعه اقتصادی کشور بر پایه‌ی دانش و فناوری
- خوداتکائی در تأمین هزینه‌های اجرائی برای تحقیقات داخلی
- ایفای نقش در کارآفرینی جامعه برای فارغ‌التحصیلان دانشگاه با تعریف پروژه‌های کارآفرین (هم اکنون در کشورمان تنها ۷ درصد از فارغ‌التحصیلان جذب بخش خصوصی می‌شوند)
- ایفای نقش در خصوص برنامه‌های حمایتی دولت در رابطه با نوآوران
- ارتقاء سطح همکاری‌های خود با صنعت و جامعه

۲-۴- تعریف مفاهیم مهم در رابطه با تجاری سازی

تجاری‌سازی: فرآیند واگذاری نتایج تحقیق به بنگاه‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاری حقیقی و حقوقی.

تحقیق: بخشی از تحقیقات علمی و کاربردی است که نتیجه آن به ایجاد روش، مهارت، دانش فنی، کشف یا اختراع و دارایی فکری یا پتنت منتهی می‌گردد.

محقق: فرد حقیقی یا حقوقی انجام‌دهنده تحقیق

اظهارنامه: کلیه حقایق ابراز شده از طرف محقق در رابطه با نتیجه تحقیق است که محقق در قالب تکمیل فرم مربوطه ارائه دهد.

اختراع^۱: محصول یا فرآیندی است که راه نوینی را برای انجام بهینه‌کاری ارائه می‌دهد یا راه حل فنی جدیدی را برای حل مشکل پیشنهاد می‌کند.

نوآوری^۲: بهره‌برداری موفقیت‌آمیز از ایده‌های نو

پتنت^۳: یک مدرک قانونی دولتی است که به موجب آن مخترع می‌تواند در دوره زمانی مشخص دیگران را از بکارگیری بدون مجوز اختراع خود، در محدوده مکانی مشخص منع نماید.

بازاریابی: فرآیند برنامه‌ریزی و اجرا به منظور قیمت‌گذاری، تبلیغ و ترویج ایده‌ها، پژوهش‌ها و فناوری‌ها در راستای انجام معامله‌ها برای واگذاری نتایج تحقیقات به منظور رسیدن به اهداف تجاری‌سازی

مالکیت فکری: حقوق قانونی حاصل از فعالیت ذهنی و فکری در زمینه‌های علمی و صنعتی، ادبی و هنری مانند حق انحصار اثر^۴

حق الامتیاز (حق التالیف) حق الاختراع^۵: درصدی از درآمد حاصل از فروش محصولات به وجود آمده یا توسعه یافته منتج از بکارگیری یک ایده، اختراع، نوآوری یا خلاقیت که به ایجادکننده آن ایده، اختراع و ... تعلق می‌گیرد

۲-۵- ارتباط صنعت با دانشگاه و نقش محوری آن در تجاری سازی

صنعت به انواع مختلفی می‌تواند با دانشگاه ارتباط برقرار کند :

۱- تحقیق با حمایت مالی صنعت (کلیه حقوق متعلق به صنعت می‌باشد)

¹ - Invention
² - Innovation
³ - Patent
⁴ - Copyright
⁵ - Royalty

- ۲- تشکیل و فعالیت مراکز R&D مشترک دانشگاه با صنعت در محل دانشگاه (بطور مثال ژنرال موتورز در دانشگاه MIT دارای مرکز تحقیق و توسعه است)
- ۳- واگذاری لیسانس (فروش و انتقال دانش فنی)
- ۴- تشکیل خوشه‌های منطقه‌ای (مشابه با کربورهای علم و فناوری در حال شکل‌گیری در کشور)
- ۵- تشکیل شرکتهای دانش بیان (Start ups, Spin offs)

۲-۵-۱- بررسی عملکرد تجاری‌سازی نتایج تحقیقات در دانشگاه‌ها

در یک کار تحقیقاتی ۸ دانشگاه کشور از قبیل امیرکبیر، علم و صنعت و تبریز مورد بررسی قرار گرفتند. شاخصهای تعیین وضعیت تجاری‌سازی در این مطالعه وجود مراکز ارائه راهنمایی جهت ثبت اختراع و حفاظت از مالکیت معنوی، حضور شرکت‌های دانش بنیان و همچنین لیسانس‌دهی و انتقال دانش فنی در نظر گرفته شد.

نتایج حاصل شده این نکته را آشکار کرد که بیشتر ساختارهای لازم برای تجاری کردن نتایج تحقیقات، در دانشگاه‌های کشورمان وجود ندارد.

الزامات موجود در کشور برای توجه به دانشگاهها برای تولید ثروت عبارتند از:

- ✓ سند چشم‌انداز ۲۰ ساله توسعه
- ✓ مواد ۴۵ و ۴۷ قانون برنامه چهارم توسعه
- ✓ بندهای ۵ تا ۱۰ لایحه تغییر ساختار وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
- ✓ ماده ۲ اساسنامه سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی ایران

برخی از اقدامات انجام شده در سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران در سه سال گذشته در این راستا عبارتست از:

- ✓ تشکیل گروه تجاری‌سازی در زیر مجموعه مدیریت دفتر مرکزی ارتباط با صنعت

- ✓ تدوین الگویی برای آئین‌نامه و دستورالعمل اجرائی تجاری‌سازی نتایج تحقیقات در دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی و ارائه به وزارت متبوع
- ✓ ایجاد سایت فن بازار مجازی به عنوان ویترینی برای معرفی فناوریهای قابل عرضه و اخذ تقاضای فناوری
- ✓ افزایش میزان حضور در نمایشگاه‌های صنعتی با هدف شناسایی متقاضیان فناوری

۲-۵-۲- ثبت اختراع و مالکیت معنوی

اختراع محصول یا فرآیندی است که راه نوینی را جهت انجام کاری ارائه می‌دهد و یا راه حل فنی جدیدی را برای حل مشکلی پیشنهاد می‌کند. اختراع باید گام ابتکاری داشته باشد. باید در صنعت، کشاورزی و یا تجارت دارای کاربرد باشد و باید تولید ارزش نماید و به طریقی برای جامعه منفعت داشته باشد.

در کشور ما فرآیند ثبت اختراع بصورت اظهاری و بسیار ساده می‌باشد بطوریکه تا سال ۱۳۵۷ دویست و پنجاه اختراع و تنها در نیمه اول سال ۱۳۸۷ هفت هزار اختراع به ثبت رسیده است این در حالیست که در ایالات متحده فرآیند ثبت اختراع ۳ تا ۸ سال به طول می‌انجامد. در این کشور به دلیل ارزیابی دقیق تحقیقات جهت ثبت اختراع، معمولاً دانشگاه‌ها به محققانشان توصیه می‌کنند که دفترچه کاری هر روزه تهیه کنند تا در مجادلات حقوقی بتوانند اولین تاریخ اختراعشان را اثبات کنند.

ثبت اختراع یک حق انحصاری دارای حفاظت قانونی است که برای یک مدت مشخص (عموماً بیست سال) به مخترع صاحب ایده در قبال اظهار عمومی اختراع/ ایده به او داده می‌شود.

ایده، قابلیت ثبت بعنوان اختراع را دارد مگر اینکه عموم از آن مطلع باشند، منتشر شده باشد و یا قبل از ثبت بطور محرمانه کاربردی نشده باشد.

اختراع قابل ثبت باید مشخصات زیر را دارا باشد:

(۱) بدیع باشد

۲) کاربرد داشته باشد

۳) بدیهی نباشد

اگر محقق پروژه خود را ثبت اختراع کرده باشد، می‌تواند علیه کسی که این کالا را وارد هم می‌کند شکایت نماید.

در کشور ژاپن نوعی ثبت اختراع به نام ۱۰۱ اختراع بی‌فایده وجود دارد. این عمل برای این انجام می‌گیرد که تحقیقات را از حالت بیهودگی خارج کنند. یک مثال از این نوع اختراع‌ها این است که در اتوبوس بجای دستگیره، جای چانه قرار داده شود.

۲-۶- معیارهای ارزیابی در تجاری‌سازی

ارزیابی تجاری‌سازی بر اساس معیارهایی صورت می‌گیرد که در زیر به برخی از آنها اشاره شده است:

➤ وضعیت فعلی مالکیت IP

➤ روش و مکانیزم‌های ممکن برای حفاظت از IP

➤ تعهد و ظرفیت تیم محقق

➤ منافع اقتصادی و اجتماعی

➤ و ...

۲-۶-۱- IP Policy (خط مشی و ضوابط مالکیت فکری)

سیاست‌های اتخاذی توسط دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی در رابطه با مالکیت فکری باید بگونه‌ای باشد که حداقل دو هدف ذیل را پوشش دهد:

۱- افزایش پیوسته تعداد قراردادهای انتقال دانش فنی

۲- ترتیب محقق به مشارکت در برنامه‌های انتقال فناوری

بر طبق IP Policy سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران ۴۰٪ از سود تجاری‌سازی به محقق، ۳۰٪ به آزمایشگاه و یا محل فعالیت محقق و مابقی به سازمان تعلق خواهد گرفت. در یک

تعریف ساده توسعه دارایی فکری (IP) را تبدیل پول به دانش و تجاری‌سازی دارایی فکری را بعنوان تبدیل دانش به پول تلقی می‌کنند (IP) به فراوانی در زندگی مدرن نمود پیدا کرده است. بطور مثال اگر در یک یخچال خانگی را باز کنیم مجموعه‌ای از IP ها به چشم می‌خورد. علائم ثبت شده مواد غذایی گوناگون و انواع ظروف خاص آنها مثالی از مالکیت‌های معنوی می‌باشد. IP ها قابلیت تملک، خرید و فروش، اهداء، واگذاری و تبادل را دارا می‌باشند. نگهدارندگان IP، مخترعان و پژوهشگران، موسسات پژوهشی، بانکها، تحلیلگران مالی و سرمایه‌گذاران مخاطره‌آمیز از ذینفعان IP ها به حساب می‌آیند.

اگر بخواهیم موارد انتقال دانش از دانشگاه‌ها و پژوهشگران را بررسی کنیم باید به سه مورد اشاره کنیم:

(۱) حضور در کنفرانس‌ها و ارائه مقاله در نشریات علمی

(۲) تربیت نیروی کار ماهر

(۳) تجاری‌سازی دانش

از دیدگاه دولت‌ها مورد سوم دارای اهمیت فوق‌العاده‌ای می‌باشد.

تجاری‌سازی نتایج تحقیقات علمی را می‌توانیم بصورت‌های مشاوره علمی، ثبت پتنت، لایسانس‌دهی و تشکیل شرکت‌های جدید مشاهده کنیم. بطور مثال امروزه هنگامیکه می‌خواهند میزان حضور یک محقق در عرصه تجاری‌سازی را بسنجند از تعداد ارجاع‌هایی که به مقاله وی در پتنت‌ها شده است، استفاده می‌کنند.

در صورت که مالکیت‌های فکری به ثبت برسند از آنها بصورت حقوقی محافظت می‌گردد، پتنت‌ها ۲۰ الی ۲۵ سال، علائم تجاری ۱۰ سال و طراحی‌ها ۵ سال از این مصونیت برخوردار می‌باشند که خود این مدت‌ها هم قابلیت تمدید دارد.

فصل سوم:

Scale up

۳-فصل سوم: Scale up

۳-۱- تعریف «Scale up»:

واژه «Scale up» به معنای راه اندازی و انجام عملیات در یک مقیاس صنعتی و تجاری با استفاده از تجربیاتی است که در مقیاسهای کوچکتر حاصل شده است [۱۴].

مهندسين شیمی عموماً با فرآیندهای صنعتی سروکار دارند. در این مقیاس ها رفتار مشاهده شده از مواد و تجهیزات ، متفاوت از آن چیزی است که در سایزهای کوچکتر دیده میشود. به عبارتی نحوه انجام واکنش های شیمیایی مورد بررسی به ابعاد محیط واکنش بستگی دارد. تفاوت دیگری که قابل توجه میباشد، این موضوع است که در مقیاس صنعتی واکنشها بطور معمول از نوع هتروژن هستند و تعداد عملیاتهای واحد هم بیشتر میباشد [۱۵].

بعبارت دیگر در «Scale up» یک فرآیند را از آزمایشگاه تا صنعت برون یابی می کنیم [۱۶]. که در انجام این عمل باید به یکسری از پارامترها از قبیل: هرچه سریعتر بودن زمان راه اندازی واحد، عمر مفید بیشتر قطعات و سوددهی بالاتر توجه کرد [۱۴].

مهارت کسب شده در ابعاد آزمایشگاهی به علت شرایط خاص موجود در صنعت به طور کامل قابل انتقال به صنعت نیست. در نتیجه به صورت مستقیم این انتقال انجام نمی شود ، ابتدا وارد ابعاد نیمه صنعتی شده و در نهایت صنعتی می شود.

چهار پارامتر، یک فرآیند صنعتی را از فرآیند آزمایشگاهی متمایز می کند:

- ۱- ویژگی های محصول :مثلا محصولی که کاربرد دارویی دارد ولی بعد از یک ماه خراب می شود، ویژگی محصول خوب را ندارد. و یا ماده ای که در اثر نور تخریب میشود و خواص خود را از دست می دهد ،ویژگی محصول مطلوب را از دست خواهد داد.
- ۲- بحث بازار: یعنی بررسی پارامترهای و ویژگی های بازار مانند ظرفیت بازار. (Market Study)

۳- بررسی فنی : یعنی انتخاب فرآیند و تکنولوژی

۴- تجزیه و تحلیل مالی و اقتصادی :بررسی سود و زیان ،منحنی های مربوط به سرمایه و هزینه.

برای انجام یک عملیات موفقیت آمیز در طراحی واحدهای صنعتی به طریق «Scale up» لازم است که متغیرهای مهم فرآیند را بتوانیم کنترل کنیم که در صورت انجام این عمل قادر خواهیم بود تا اثر هر کدام از این پارامترها را بر روی خروجی فرآیند پیش بینی کنیم [۱۷]. برای بررسی اثر هر پارامتر در ابتدا سعی میکنیم که از معادلات ریاضی استفاده کنیم. در مرحله دوم اگر معادلات ریاضی در مواردی موجود نبود، از شبیه سازیهای تجربی استفاده می نماییم. شبیه سازی سبب تولید داده های مورد اعتماد گذشته و اجرای فرآیندهای بعدی را تسهیل می کند [۱۴].

در طراحی مدل برای هر افزایش سائیزی به منظور صنعتی کردن واکنشهای شیمیایی باید جواب سؤالات زیر را پیدا کنیم: [۱۵].

• مدل باید چه مقدار کوچکتر از طرح اصلی باشد؟ و آیا یک مدل کافیسیت و یا به مدلهای بیشتری نیاز می باشد؟

• چه موقع می توان ابعاد انجام واکنش را تغییر داد و به سراغ سائیزهای مورد نظر رفت؟

• چه قوانینی بر سازگار کردن داده های حاصل از مدل با سائیزهای بزرگتر حاکم است؟

• آیا امکان رسیدن به شباهت کامل بین مدل و مقیاس صنعتی وجود دارد؟ و در غیر این صورت چه کاری باید انجام داد؟

امکان پاسخگویی به این سؤالات ارتباط مستقیمی با اصول بنیادی طراحی مدلهای دارد.

۳-۱-۱-۱- معرفی مدلهای: [۱۴]

یک مدل میتواند کوچکتر یا بزرگتر از سیستم اصلی تعریف و تهیه شود. انواع مدلهای تاکنون مورد توجه قرار گرفته اند. برای نمونه میتوان به دو روش مدلسازی زیر اشاره کرد:

۳-۱-۱-۱- روش «Plastic mock up» :

در این روش که برای مطالعه رفتار هیدرودینامیکی یک سیستم مناسب می باشد، از یک مدل با همان ابعاد سیستم اصلی ولی با جنس پلاستیک استفاده میشود. در این روش ذکر این نکته

ضروریست که باید دما و فشار را تا حد ممکن به سمت مقادیر پایینتر سوق دهیم. محدودیت این روش این است که عموماً یک جنبه از هر فرآیند پیچیده را می توان بررسی کرد.

۳-۱-۱-۲- روش مدلسازی ریاضی:

همانطور که از نام روش می توان حدس زد، در این حالت از معادلات ریاضی بهره میگیریم. روابط ریاضی مورد نظر از موازنه جرم و انرژی، سینتیک شیمیایی، پدیده انتقال حرارت و پدیده انتقال جرم ناشی میشود.

۳-۱-۲- مهمترین متغیرها در واکنشهای تحت بررسی: [۱۷]

- ۱- دما که معمولاً با استفاده از مبدل‌های حرارتی و همچنین بواسطه انتخاب درست شرایط آغازین کنترل میشود.
- ۲- غلظت مواد واکنش دهنده که با استفاده از روابط موازنه جرم کنترل میگردد.
- ۳- سرعتهای انتقال جرم که مخصوصاً در مخازن همزن دار اهمیت خاصی دارد.
- ۴- زمان که اکثراً بصورت زمان ماندگی در نظر گرفته میشود. بررسی و تعیین زمان ماندگی در حالت‌های ناپیوسته بصورت محاسبات نظری امکان پذیر است، اما در حالت پیوسته نحوه عمل پیچیده تر میباشد.

۳-۲- انواع روشهای «Scale up» :

با توجه به منابع مختلف، در این قسمت دو دسته بندی رایج را بررسی خواهیم کرد:

۳-۲-۱- روشهای موجود برای «Scale up» طبق دسته بندی اول: [۱۸]

۳-۲-۱-۱- روش «Dimensional analysis»: [۱۹]

هرچند مدت زمان زیادی از کاربردهای مهندسی این روش میگذرد، امروزه آنالیز ابعادی یک تکنیک قدرتمند برای «scale up» فرآیندهای شیمیایی محسوب میشود. این روش به این صورت میباشد که قبل از انجام اندازه گیریها یک سری از اعداد بدون بعد (مانند اعداد: Re, Fr, Np) که میتواند کل سیستم را تشریح کند، تعریف میکنیم. لازم به ذکر است که تعریف این اعداد حتماً باید قبل از اندازه گیریها صورت بگیرد، چرا که اعداد بدون بعد چارچوبی را بوجود می آورند که آنالیزها را محدود به این چارچوب میکند. بعد از تعریف این اعداد لازم است که آنها را در مقیاسهای مختلف تطبیق بدهیم.

بعد از انجام مراحل فوق، هم اکنون با یک فضای بدون بعد سر و کار داریم که طبیعتاً مستقل از سائز محیط واکنش و مقادیر واکنش دهنده ها میباشد.

۳-۲-۱-۲- روش Scale-down: [۱۸]

در این روش ابتدا یک سیستم موجود در ابعاد صنعتی را تجزیه و تحلیل میکنیم. سپس با استفاده از نتایج بدست آمده، عملیات شبیه سازی (از دیدگاه هندسی، سینتیکی و دینامیکی) را در آزمایشگاه انجام داده و بعد از بهینه سازی پارامترهای مورد نظر میتوانیم تغییرات دلخواه را در مقیاس تجاری عملی کنیم.

۳-۲-۱-۳- روش Fundamental: [۱۸]

در مورد این روش، بعلت اینکه در مورد سیستمهای هتروژن به سختی قابل انجام است تنها به ذکر این نکته اکتفا میکنیم که این تکنیک با استفاده از موازنه های جرم، حرارت و اندازه حرکت صورت

می گیرد. برای مقایسه بین روشهای فوق می توان گفت: روش آنالیز ابعادی، روشی مفید محسوب میشود. روش کاهش سایز بسیار مورد استفاده قرار می گیرد و روش بنیادی کمتر مورد توجه میباشد.

۳-۲-۲- روشهای موجود برای «Scale up» طبق دسته بندی دوم: [۱۴]

این تقسیم بندی با توجه به تعریف نسبت یا کسر «scale up» میباشد. نسبت «scale up» عبارت است از سرعت تولید در مقیاس تجاری بر روی سرعت تولید در واحد پایلوت.

۳-۲-۲-۱- روش Full scale tests(No scale up):

با این روش تنها قادر خواهیم بود تا رنج محدودی از متغیرها را مورد مطالعه قرار دهیم.

۳-۲-۲-۲- روش Modular scale up(Limited scale up):

این روش شامل ساختن، رفع اشکال و تست قسمتهای منفرد و تکی از یک سیستم کلی میباشد.

۳-۲-۲-۳- روش Known scale up correlations(Limited scale up):

در این روش با استفاده از روابط موجود و داده های حاصل از مقیاسهای کوچک، عملکرد تجهیزات را در سایزهای بزرگ پیش بینی میکنیم.

۳-۲-۲-۴- روش Fundamental(High scale up ratio):

این روش را که در دسته بندی اول هم مشاهده کردیم، با یک مدلسازی مناسب قابل انجام است.

۳-۲-۵- روش (Empirical(Low scale up ratio):

در این روش از یک «scale up» مرحله ای و پی در پی استفاده می کنیم. این تکنیک به این صورت انجام میشود که داده های حاصل از هر مرحله بنیانی را برای طراحی مراحل بعدی فراهم میکند.

۳-۳- مشکلات محتمل در «Scale up»: [۱۴]

مشکلات ناگهانی که انجام عملیات را ممکن است دچار اختلال کند، از ماهیت فیزیکی و یا شیمیایی اجزاء دخیل در واکنش ناشی میشود. از طرفی در بعضی از موارد اختلال ایجاد شده امکان دارد دارای هر دو منشاء شیمیایی و فیزیکی باشد.

حال به بیان چند مثال از این مشکلات می پردازیم:

۳-۳-۱- وجود آب بعنوان ناخالصی:

اگر آبی خارج از فرآیند تعریف شده در محیط واکنش موجود باشد، بعنوان ناخالصی تلقی میشود و میتواند سبب ایجاد اختلالات زیر گردد:

- هیدرولیز هیدروکربنهای کلرینه شده.
- مسموم کردن کاتالیست موجود در محیط.
- تغییر دادن عملکرد فرآیند و کاهش راندمان.

۳-۳-۲- عدم رعایت حدود انفجاری:

این مشکل بویژه هنگامیکه با هیدروکربنها، اکسیژن و ترکیبات نیتروژن کار میکنیم میتواند سبب صدمات جدی شود.

۳-۳-۳- انبار کردن و ذخیره سازی مواد ناپایدار:

بطور مثال هنگامیکه با آمونیوم نیترات کار میکنیم باید این پارامتر را باید مورد توجه قرار داد.

۳-۴- ایمنی در انجام «Scale up»: [۲۰]

حال با توجه به مشکلات ذکر شده در قسمت فوق و همچنین نکات تکمیلی که در این قسمت می آید، نحوه انجام یک فرآیند «scale up» مطمئن از نظر ایمنی را بررسی میکنیم.

۳-۴-۱- دو خطر اصلی:

خطر واکنشهایی که از کنترل خارج شده اند و مشکلات ناشی از بالاتر رفتن فشار از حد نرمال و قابل تحمل.

۳-۴-۲- دیگر خطرات موجود:

- آتشگیری بعلت پر کردن بیش از حد ظروف
- اختلاط ناکافی بین حلال و واکنشگرها
- احتراق خودبخودی بخارات آتشگیر
- انفجار بخارات درون ظروف بعلت سهل انگاری و حمل اشتباه ظروف مواد

۳-۴-۳- ارزیابی خطرات:

برای اینکه ارزیابی صحیحی از خطرات موجود داشته باشیم، باید ابتدا به جمع آوری داده ها پردازیم و سپس با استفاده از این داده ها، محاسبات ترموشیمیائی را بکار ببریم.

جمع آوری داده ها با در نظر گرفتن موارد زیر صورت میگیرد:

- خواص فیزیکی و شیمیائی واکنشگرها، حدواسط ها و مواد محصول
- خطرات ناشی از انفجار و آتشگیری
- اثرات محیطی
- امکان خوردگی اجزای سیستم
- مشخصات سیستم مورد نظر
- و مشکلاتی که برای Scale up ذکر شد.

۳-۴-۴- اقدامات لازم برای یک عملیات ایمن:

- استفاده از روشهای ایمن تر و مواد کم خطرتر
- استفاده از اقدامات حفاظتی مانند: استفاده از شیرهای فشار شکن، تعبیه دریچه ها، بکار بردن بازدارنده های واکنش و دیگر موارد مشابه
- بکارگیری روشهای پیشگیرانه مانند: استفاده از سنسورها و آلامهای دما، فشار و سطح

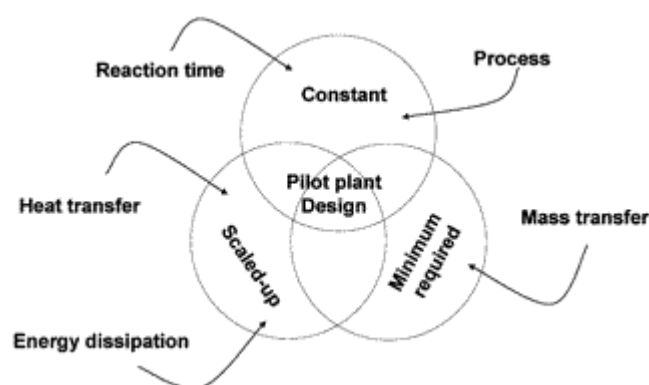
۳-۵- مثال برای «Scale up» یک فرآیند پلیمریزاسیون: [۲۱]

در این بررسی هدف این موضوع میباشد که با توجه به پارامترهای ثابت فرآیند، یعنی نوع واکنش و زمان انجام آن، بتوانیم دو پارامتر دیگر یعنی Heat transfer و Energy dissipation را

«Scale up» کنیم.

امروزه سعی بر این است که از مفاهیم جدید برای این کار استفاده کنند.

در این مورد اگر بتوانیم پدیده های انتقال، مسائل مربوط به خواص محصولات، جداسازی محصولات و ... را بدرستی ارزیابی کنیم و در پی آن یک رابطه منطقی بین واحد پایلوت و واحد صنعتی ایجاد کنیم، میتوانیم یک «Scale up» قابل قبول داشته باشیم.

ارتباط بین پارامترهای مختلف در پلیمریزاسیون استایرن با متیل متا کریلات

۴-منابع و رفرانس

[1].http://www.ayandehnegar.org/page1.php?news_id=3151

[2].[http://sciencecenter.ir/2007/03/11/shhshshhshshshsh_shjoshshshhshhshhshh_shjosh_shshhshhshhshhshhshhshh_shhshshsh.html](http://sciencecenter.ir/2007/03/11/shhshshhshshshsh_shjoshshshhshhshshh_shjosh_shshhshhshhshhshhshhshh_shhshshsh.html)

[3].<http://www.samfa.ir/fanbazar.aspx>

[۴].سند راهبرد توسعه صنعتی جمهوری اسلامی ایران، وزارت صنایع و معادن، معاونت برنامه ریزی و توسعه و فناوری خرداد ۸۴

[5].<http://www.tco.ir/research/47-Seifoddin.pdf>

[6].http://www.ayandehnegar.org/page1.php?news_id=3151

[۷].تدوین و پیاده سازی قراردادهای امتیاز تکنولوژی مولف:رابرت مگانتر مترجم:کامران باقری تهران،مرکز صنایع نوین ۱۳۸۳

[8].<http://www.techmart.ir/fa/?c=content&id=1&pdid=a1ec5c59ccf965a4b8fced944f7492ec>

[۹].ارزیابی تکنولوژی؛ ابزار کمک به سیاست گذاری/ تدوین و گردآوری سروش قاضی نوری تهران مرکز صنایع نوین ۱۳۸۳

[10].<http://www.naftkarafarin.ir/?ID=242>

[11].<http://technoket.ir/abouttechmart/Technomart.php>.4 Apr 2007

[12]. <http://www.fanbazar.ir/about.htm>

[13]. <http://technoket.ir/Article/Documentation/2.php> .4Apr 2007

- [14] Bisio, A. (1985). Scale-up of chemical processes:wiley-interscience publication.
- [15] Zlokarnik, M. (2002). Scale-up in Chemical Engineering. WILEY-VCH.
- [16] Industrials/chemical-process. (2008). Retrieved from www.Ansys.com.
- [17] L. Gormely, p.Eng. Presentation : Engineering Theory of Leaching. Amec.
- [18] N. Oosterhuis. (2006). Presentation: Scale-up of bioreactors. Aalborg universitet esbjerg.
- [19] M. Levin. (2008). New jersey, USA. Presentation: How to Scale-Up Scientifically. Retrieved from HYPERLINK "<http://www.mcc-online.com/>" www.mcc-online.com.
- [20] Safety issues in the scale up of chemical reaction, prepared by a working party of the RSC.
- [21] Meyer, T. (2003). Scale-Up of Polymerization Process: A Practical Example. *ACS, Org. Proc. Dev*, pp 297-302.

